

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **S.P.**

skazanego z art. art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 czerwca 2026 r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w Katowicach z 16 kwietnia 2026 r., sygn. akt WKK 56/26,

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 2026 r., sygn. akt II AKa 510/25

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach po rozpoznaniu apelacji obrońcy skazanego S.P. wyrokiem z 12 lutego 2026 roku sygn. akt II AKa 510/25, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku z 8 kwietnia 2025 r., sygn. akt III K 148/20.

Kasację od ww. wyroku złożył obrońca skazanego S.P. - radca prawny M.W. Kasacja dotyczy również skazanych M.P. i Ł.P. Obrońca w wywiedzionej kasacji zarzucił rozstrzygnięciu rażące naruszenie prawa procesowego i materialnego. W

odniesieniu do skazanego S.P., wyrokiem Sądu Okręgowego w Rybniku z 8 kwietnia 2025 r., sygn. akt III K 148/20, który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 2026 r., sygn. akt II AKa 510/25 S.P. została wymierzona kara łączna 2 lat pozbawienia wolności, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat.

Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 kwietnia 2026 r., sygn. a WKK 56/26 odmówiono przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 lutego 2025 sygn. akt II AKa 510/25, wskazując, że zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania zaś graniczenie to nie obejmuje tylko kasacji wywiedzionej przez podmiot szczególny lub z powodu bezwzględnych przyczyn odwoławczych

Zażalenie na ww. zarządzanie wniósł obrońca S.P., zarzucając;

I. błędną wykładnię art. 523 § 2 k.p.k. polegającą na przyjęciu, że kasacja na korzyść skazanego jest niedopuszczalna wyłącznie z tego powodu, że orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pomimo że kasacja opiera się na zarzutach, które w istocie odpowiadają bezwzględnym przyczynom odwoławczym,

II. naruszenie art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, mimo że kasacja wskazuje na uchybienia o charakterze fundamentalnym, polegające na nierozpoznaniu zarzutów apelacyjnych oraz braku rzeczywistej kontroli instancyjnej, co stanowi naruszenie prawa do rzetelnego procesu,

III. naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. - w kontekście dopuszczalności kasacji - poprzez pominięcie w zarządzeniu faktu, że zarzuty kasacyjne wskazują na nierozpoznanie istoty środka odwoławczego, co w orzecznictwie Sądu Najwyższego traktowane jest jako uchybienie o charakterze

kwalifikowanym, uzasadniające ingerencję kasacyjną niezależnie od rodzaju orzeczonej kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu, a zaskarżone zarządzenie winno zostać utrzymane w mocy.

W przedmiotowej sprawie, wniesiona kasacja była niedopuszczalna z powodu przesłanki, o której mowa w art. 523 § 2 k.p.k. S.P. został bowiem skazany prawomocnie na karę zbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

Kasację wniósł zaś obrońca skazanego na jego korzyść, przy czym w treści tego środka zawarł wyłącznie zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego. Tym samym nie wystąpił żaden z wyjątków, o których mowa w art. 523 § 4 k.p.k.

Sąd Apelacyjny zasadnie więc uznał, iż w stosunku do skazanego S.P., kasacja nie została oparta o podstawy kasacyjne przewidziane w art. 523 § 1 k.p.k. W ocenie Sądu Najwyższego argumentacja podniesiona w złożonym zażaleniu nie zasługuje na uwzględnienie i pozostaje bez wpływu na prawidłowość zaskarżonego zarządzenia bowiem ma charakter jedynie polemiczny.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]